

Resolució 103/2017, de 5 d'abril

Número d'expedient de la reclamació: 46/2017.

Administració reclamada: Ajuntament de Vallirana.

Informació reclamada: Sol·licitud i documentació annexa d'una llicència de primera ocupació.

Sentit de la resolució: Inadmissió.

Resum: No pot ser admesa la reclamació per estar mancada d'objecte, tenint en compte que la pretensió d'accés a la documentació pública clarament identificada a la sol·licitud ja s'ha materialitzat abans de la reclamació, i la pretensió que en aquesta hi consti com a sol·licitant la persona reclamant no és procedent, ja que l'accés es garanteix a la documentació en poder de l'Administració, en els termes en que aquesta se li hagi presentat. Formalitzar peticions d'informació simulades o falses, i reclamar documentació en uns termes en què mai ha estat aportada a l'Administració -cosa que la persona reclamant coneix perfectament en haver-ne estat la presentadora- com a subterfugi per servir el seu interès en atacar altres procediments que tenen les seves pròpies vies de recurs, és un abús de dret, en la mesura en què suposa un ús il·legítim d'aquesta via de garantia que l'LTAI PBG reserva per a la protecció real del dret d'accés a informació pública.

Paraules clau: Ajuntament. Urbanisme. Manca d'objecte. Abús de dret. Inadmissió.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 7 de febrer entra a la GAIP la Reclamació 46/2017, en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent. La reclamació s'expressa dient que es demana "la documentació relativa a la llicència de primera ocupació que l'Ajuntament de Vallirana indica que està al meu nom i jo mantinc que no he realitzat cap sol·licitud al meu nom". La reclamació s'acompanya de la còpia de la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, així com d'una carta de pagament en concepte d'obres per llicència urbanística que l'organisme de gestió tributària de la Diputació de Barcelona va girar a nom de la persona reclamant, en qualitat de contribuent, amb data 11 de desembre de 2014, tot fent-hi constar que el seu objecte era l'expedient 94/033. En el seu escrit a la GAIP, la persona reclamant assenyala com a motiu de la reclamació que s'hauria sol·licitat a l'Ajuntament de Vallirana llicència de primera ocupació a nom del Sr. XXXX i que tres anys més tard li han girat una taxa per llicència urbanística a ella. Indica, igualment, que amb data 20 de desembre l'Ajuntament li hauria permès l'accés a la documentació que és objecte de reclamació (la sol·licitud de la llicència i els documents que l'acompanyaven) tot indicant-li que aquella era la seva sol·licitud tot i que anava a nom del Sr. XXXX. Davant d'això, manifesta que ha tornat a demanar a l'Ajuntament l'accés als mateixos documents, però "al seu nom" i que no

- n'ha rebut resposta "per la qual cosa exigeix que s'anul·li l'expedient obert al seu nom". Indica que vol seguir el procediment de mediació.
2. La sol·licitud d'accés en la què la persona reclamant diu fonamentar la reclamació i còpia de la qual annexa és de data de 7 de desembre de 2016 i té per objecte obtenir la sol·licitud de llicència de primera ocupació i un seguit de "documentació que és obligat d'adjuntar a la sol·licitud" relativa a l'habitatge que s'identifica en l'escrit per la seva adreça, en la què hi consti el nom i el DNI de la mateixa persona reclamant "com a prova fefaent que he sol·licitat la llicència de primera ocupació".
 3. Després de ser requerida per esmenar i concretar la seva reclamació, la reclamant va aportar el 2 de març de 2017 la resposta donada per l'Ajuntament a la seva sol·licitud i posteriorment, en una comunicació a la GAIP de 2 de març la persona reclamant reitera a la GAIP que el que demana és obtenir la informació relacionada amb la llicència de primera ocupació de referència però expedida al seu nom, perquè insisteix en què la va fer el Sr. XXX i no ella, i ho acredita aportant annexa còpia de la sol·licitud de llicència en qüestió, en la que consta, efectivament, com a sol·licitant el nom del Sr. XXX, i de la què tanmateix es desprèn que signa la mateixa persona reclamant, fent constar que ho fa per ordre del sol·licitant ("P.O."). Adjunta igualment un formulari de sol·licitud de devolució de dipòsit de garanties, en el que consta igualment el nom i DNI del Sr. XXXX i que també està signat per la persona reclamant, sota l'epígraf P.O.
 4. En aquesta mateixa data, la reclamant adreça a la GAIP dos escrits més, el primer informant que havia estat citada telefònicament, en resposta a la seva sol·licitud, per recollir la documentació que reclamava, i que d'acord amb això el 20 de desembre havia comparegut a l'Ajuntament, on el regidor d'Urbanisme li va mostrar la documentació relativa a la sol·licitud de llicència de primera ocupació a nom del Sr. XXX assegurant-li que eren els d'ella, i que ella havia manifestat la seva disconformitat pel fet que li mostressin documents "d'una altra personalitat jurídica". El segon escrit manifesta que la documentació que exigeix a l'Ajuntament és la relativa a l'expedient 94/033, expedida a nom seu. Es queixa de que l'Ajuntament li atribueixi la sol·licitud de llicència de primera ocupació, quan en realitat es va sol·licitar a nom del Sr. XXX,. I del fet que ja han transcorregut tres anys sense que l'Ajuntament l'hagi resolt. Que al gener de 2015 va rebre a nom seu la reclamació pel cobrament d'una taxa de llicència d'obres, i que va fer una instància a l'Ajuntament explicant-los que ella no havia realitzat cap obra, i que estava pendent encara la llicència de primera ocupació, no havent respost l'Ajuntament aquesta instància i havent continuat l'enviament de cartes de pagament "fins que decideixo que se'm demostrï que jo he sol·licitat la llicència esmentada".
 5. El 6 de març de 2017 es trasllada la reclamació a l'Ajuntament de Vallirana demanant la remissió de l'expedient complet relacionat amb la reclamació, i un informe sobre la mateixa. De l'expedient i l'informe emès per l'Ajuntament amb data 17 de març de 2017 es desprèn que en

relació amb la mateixa finca, propietat per meitats indivises del Sr. XXX i la persona reclamant, s'han demanat tres llicències:

- la primera, d'obres majors (exp. 90/019) per la construcció de l'habitatge, concedida per la Junta de Govern Local en data 23 de febrer de 1990;
- la segona, d'obres menors (exp. 94/033) té per objecte la legalització de murs de contenció i paviments exteriors amb motiu de la incoació d'un expedient de protecció urbanística. Aquest imprès de sol·licitud d'obres menors va ser presentat per la mateixa persona reclamant, que hi consta com a persona interessada i el signa, per bé que atenent el requeriment de deficiències a arranjar posteriorment el Sr. XXX va presentar la documentació per legalitzar aquestes obres menors. S'indica que la liquidació de taxa i impost al qual fa referència la persona reclamant fa referència a aquest expedient de legalització d'obres menors sense llicència prèvia preceptiva, essent per tant un procediment i diferent i independent dels altres dos expedients indicats.
- Finalment, la tercera sol·licitud és de llicència de primera ocupació, on figura el nom del Sr. XXX per bé que està presentada i signada, i així s'identifica, per la persona reclamant, que hi fa constar que signa per ordre ("PO"). Aquesta sol·licitud s'acompanya del certificat final d'obra i habitabilitat emès pels tècnics responsables de l'obra. Posteriorment, el mateix Sr. XXX sol·licita la devolució del dipòsit de garanties urbanístiques en relació amb aquesta obra. Manifesta que en diverses ocasions els tècnics municipals han intentat fer la visita de comprovació de les obres realitzades, necessària per resoldre la sol·licitud.

L'Ajuntament acompanya l'informe de còpia de tota la documentació que s'acaba d'esmentar.

Indica que la persona reclamant ha demanat amb data 2 de gener de 2016 l'anul·lació de la taxa per les obres de l'expedient de legalització 94/033 adduint que es tracta d'un error per entendre que ella no l'havia sol·licitada. Que manté aquesta oposició per escrit de 21 d'octubre de 2016 en ser-li notificada la carta de pagament per via de constrenyiment de la taxa corresponent a l'expedient de llicència 94/033, al·legant novament que ella no havia sol·licitat la llicència de primera ocupació, sinó que ho havia fet el Sr. XXX. Aquest darrer escrit de la persona reclamant, còpia del qual s'annexa, conté el següent paràgraf: "També els informo que tant el Sr. XXX com jo mateixa estem empadronats i censats, així ho demostren els nostres D.N.I., en l'immoble al qual no se li ha lliurat la llicència de primera ocupació, el que demostra que la documentació està presentada i que l'ajuntament ha comès irregularitat. Adjunt els trameto targetes censals de les eleccions generals de 2016 que demostren aquest empadronament".

Informa igualment que amb data 7 de desembre de 2016 va demanar a l'Ajuntament una relació de documents que formen part de l'expedient de llicència de primera ocupació, que l'Ajuntament li va respondre amb data 13 de desembre i que li va ser lliurada la documentació el 20 de desembre. En aquest sentit, recorda que la sol·licitud d'accés no demanava accés a l'expedient

complet i foliat, sinó accés a una relació de documents concreta i detallada, i que en aquests mateixos termes es va fer efectiu.

Com a informació complementària, l'Ajuntament fa constar, i acredita amb nota simple del Registre de la Propietat de Sant Vicenç dels Horts, que el Sr. XXX a nom del qual se sol·licita la llicència de primera ocupació i la mateixa persona reclamant son propietaris per meitats indivises de la finca en relació amb la qual s'han demanat aquestes llicències. Acaba fent constar que no aprecia cap límit que pugui ser aplicat a l'accés a la documentació reclamada.

6. El 22 de març la GAIP trasllada a la persona reclamant còpia de l'informe i de tota la documentació annexa rebuda de l'Ajuntament, indicada a l'antecedent anterior. Respon la persona reclamant dient que considera que ha quedat demostrat que ella no havia sol·licitat en cap moment la llicència de primera ocupació; que la llicència de legalització del mur es va presentar el 2010 a nom del Sr. XXX sense obtenir-ne resposta, i que no se li ha fet lliurament de la documentació que havia exigít "al seu nom" i en una altra comunicació es reafirma en que l'Ajuntament no hauria complert perquè ella el que reclamava era l'accés a l'expedient 94/033 que era de llicència de primera ocupació, i que no se li haurien enviat els plànols presentats el 27-12-1989 en el col·legi d'arquitectes, de manera que, conclou, la documentació que l'Ajuntament ha aportat a la GAIP, i que la GAIP li havia traslladat, no és la que reclamava.
7. El 31 de març de 2017 la persona reclamant es comunica novament amb la GAIP dient que considera que l'Ajuntament ha incomplert la Llei de protecció de dades perquè li ha ensenyat documents públics que ella no ha sol·licitat, perquè van a nom del Sr. XXX, i mai no ha presentat cap poder que li permeti de veure documentació d'un tercer. Afirmar igualment que un dels documents que l'Ajuntament ha presentat com que és una sol·licitud seva, en l'original en poder del Sr. XXX figura ell com a sol·licitant per la qual cosa creu que s'ha falsejat "la qual cosa està tipificada en el codi penal".

Fonaments jurídics

1. Sobre l'objecte de la reclamació

La persona reclamant expressa reiteradament, en aquesta fase i en les sol·licituds prèvies a l'Ajuntament, que vol accedir a la sol·licitud de llicència de primera ocupació que ella personalment hagi presentat a l'Ajuntament de Vallirana en relació amb una habitatge. Es constata dels antecedents anteriors que la sol·licitud d'aquesta llicència es va realitzar a nom del Sr. XXX, tot i que la va signar la persona reclamant. Per tant, resulta evident que és impossible que l'Ajuntament porti una sol·licitud feta a nom de la persona reclamant, ja que no va ser formalitzada així; i és igualment evident que la persona reclamant coneix perfectament aquest fet, ja que va ser ella mateixa qui va presentar i signar la sol·licitud.

Dels antecedents es desprèn que la mateixa persona reclamant, davant l'Ajuntament i de la mateixa GAIP, ha dit que la seva intenció era demostrar que ella no havia demanat mai la sol·licitud de llicència, amb la finalitat d'atacar la legalitat de la taxa per llicència urbanística que se li venia reclamant des del 2015, ara ja per la via de constrenyiment.

El cert és, però que el subjecte passiu de la taxa per llicència urbanística de primera ocupació no és solament la persona a nom de la qual es fa constar que es demana la sol·licitud de llicència, sinó també les persones en interès de les quals redundi l'activitat administrativa a què fa referència el fet imposable (que en aquest cas seria l'activitat municipal, tècnica i administrativa, destinada a verificar si els actes d'edificació són conformes a les previsions de la legislació urbanística i al planejament urbanístic vigent aplicables), tal i com es recull en l'article 3 de l'Ordenança fiscal reguladora de la Taxa per l'atorgament de llicències urbanístiques núm. 7 de l'Ajuntament de Vallirana, i aquest interès queda clar que concorre en la persona reclamant –sense entrar en consideracions relatives al fet que va signar ella mateixa la sol·licitud de llicència- tenint en compte que n'és propietària de la meitat indivisa segons consta al Registre de la Propietat, i que hi té fixada la residència, segons manifesta la mateixa persona reclamant i acredita amb les targetes censals de les darreres eleccions.

I, a més, es constata que la taxa que es reclama per la via de constrenyiment es correspon amb la llicència d'obres menors per a la legalització del mur, i no pas a la llicència de primera ocupació, de manera que l'accés reclamat a la sol·licitud de llicència de primera ocupació no pot tenir cap incidència en l'anul·lació de la taxa que es pretén, segons es motiva en la reclamació, ja que es tracta d'expedients diferents i independents.

No existeix tampoc, com afirma la persona, reclamant, cap vulneració de la normativa de protecció de dades per part de l'Ajuntament pel fet d'haver-li permès l'accés als documents presentats per una tercera persona en sol·licitud de llicència de primera ocupació d'una habitatge, no solament perquè la persona reclamant hi consta com a signant de la sol·licitud, sinó també perquè n'és propietària i hi està censada, i per tant, com a persona interessada, l'Ajuntament li ha de facilitar l'accés a l'expedient de sol·licitud de llicència de primera ocupació, encara que no l'hagi sol·licitat al seu nom ni hagi signat la sol·licitud.

En tot cas, i prescindint d'altres consideracions, la GAIP es pronunciarà sobre la pretensió concretada a la reclamació: accedir a la "documentació relativa a la llicència de primera ocupació que l'Ajuntament diu que està a nom seu" i que la reclamant manté que no ha realitzat mai.

2. Inadmissibilitat de la reclamació per manca d'objecte

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que es pot reclamar davant la GAIP contra les resolucions expresses

o presumptes en matèria d'accés a la informació, que lògicament han de ser restrictives o desestimatòries del dret d'accés.

De la seva banda, l'article 2.b) defineix la informació pública com la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix a aquesta llei.

Dels antecedents exposats i particularment del mateix escrit de reclamació es desprèn que aquesta no té per objecte accedir realment a informació pública en poder de l'Administració, sinó fer palès que la persona reclamant no hauria sol·licitat la llicència al seu nom, cosa que coneix perfectament ja que ella mateixa va signar la sol·licitud a nom d'una altra persona. Amb aquesta argücia, pretén atacar la validesa de la imposició de la taxa i anul·lar l'expedient de cobrament per constrenyiment. Per tant, l'objecte de la reclamació és informació pública inexistent, que no està ni ha estat mai en mans de l'Administració.

Efectivament, l'accés a la sol·licitud de llicència de primera ocupació i la documentació annexa només es pot produir tal i com es van formalitzar i com l'Administració les té en el seu poder. Aquest accés ja s'ha produït abans de la reclamació, el 20 de desembre de 2016, havent-li facilitat l'Ajuntament còpia de la sol·licitud de llicència tal i com li va ser presentada, i prova de que la reclamant la coneix perfectament és que ella mateixa l'aporta a la GAIP.

Per l'exposat, no pot ser admesa la reclamació per estar mancada d'objecte, tenint en compte que la pretensió d'accés a la documentació pública clarament identificada a la sol·licitud, relativa a l'expedient de llicència de primera ocupació, ja s'ha materialitzat abans de la reclamació, i que la pretensió expressada d'obtenir aquesta mateixa documentació en la què hi consti com a sol·licitant la persona reclamant és inadmissible, ja que l'accés es garanteix a la documentació existent i en poder de l'Administració, en els termes en que aquesta li hagi estat presentada.

La resta de pretensions formulades en l'escrit de reclamació, relacionades amb el fet de qüestionar l'actuació de l'Ajuntament, la manca de resolució expressa de la sol·licitud de llicència i, l'exigència que "s'anul·li l'expedient obert al seu nom" en referència al procediment de cobrament d'una taxa (de la què adjunta la carta de pagament que li ha esta tramesa), que considera que no li és d'aplicació en no haver sol·licitat ella personalment la llicència, son pretensions igualment inadmissibles davant d'aquest òrgan de garantia, que no té competències per revisar l'actuació municipal en cap altre àmbit que no sigui estrictament el de l'accés a la informació pública.

Per tant, s'inadmet a tràmit la reclamació, amb l'advertiment a la persona reclamant que formalitzar peticions d'informació simulades o falses, i reclamar documentació en uns termes en què mai ha estat aportada a l'Administració -cosa que la persona reclamant coneix perfectament en haver-ne estat la presentadora- com a subterfugi per servir el seu interès en atacar altres procediments que tenen les seves pròpies vies de recurs, és un abús de dret, en la mesura en què suposa un ús il·legítim

d'aquesta via de garantia que l'LTAIPBG reserva per a la protecció real del dret d'accés a informació pública.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 d'abril de 2017, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 46/2017, per manca d'objecte.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 46/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 5 d'abril de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.